

SAF:s vinstdaghem är en omöjlighet

Vinstgivande daghem där föreståndaren är verkställande direktör med ansvar för största möjliga ekonomiska avkastning av daghemsverksamheten. Det är vad Svenska Arbetsgivareföreningen och en rad borgerligt styrda kommuner vill ha.

Trots bakslaget med de nya statsbidragsreglerna, där vinstgivande daghemsverksamhet blir utan bidrag för personalen, fortsätter planeringen. Bl a beräknas Solentuna kommun få två kommersiella daghem under 1985. Bakom initiativet ligger SAF:s dotterbolag Svenska Managementgruppen.

□ Ett hån

Tanken att driva daghem i vinstsyfte är ett hån mot barnen, deras föräldrar och personalen. Om man kunde driva ett daghem så att det blir pengar över, så betyder det bara att man

- har för lite personal eller
- har för många barn i gruppen eller
- tagit in för mycket pengar från föräldrarna eller
- betalt personalen för lite lön eller
- lagt ner för lite pengar på lokaler, material, teaterbesök, mat eller annat, som är nödvändigt för barnen på daghemmet eller
- berövat skattebetalarna pengar genom att ta emot för mycket offentliga bidrag eller
- gjort alltihop på en gång.

Att få vinst på daghemsverksamhet är att ha tagit in för mycket pengar från någon annan eller att ha lagt för lite pengar på viktiga poster i daghemsverksamheten.

Den vinst man ska göra med hjälp av skattepengar och föräldraavgifter (som är tänkta att vara lika höga som i kommunal barnomsorg) ska bli möjlig genom effektivisering av verksamheten. Mer konkret uttryckt betyder det färre anställda per barn än i kommunala daghem. En siffra som nämnts är nio anställda på ett daghem med tre avdelningar i stället för elva på motsvarande kommunalt daghem.

Detta säger man sig kunna göra utan att kvaliteten minskar, utan att barnen får sämre vård eller pedagogisk verksamhet. Enligt Managementgruppen är det nämligen så att eftersom föreståndaren har ansvar för det ekonomiska resultatet och för att anställa personal så ökar personalens ansvar och effektiviteten med den.

Det finns bara ett svar på vad resultatet blir: barnförvaring i stället för pedagogisk verksamhet.

□ Högre personaltäthet

Tvärtom måste man ställa krav på högre personaltäthet. Detta krav är ingen eftergift för den kommunala omsorgens ineffektivitet, utan ett krav som kommer ur erfarenheter och kunskaper att bedriva meningsfull, pedagogisk verksamhet i en barngrupp.

Tid för enskild planering, kollektivt lärarbete och fortbildning för all personal lär inte heller vara gångbara krav i detta personalsnåla daghem. Och när ska personalen hinna med föräldrakontakter?

Det finns en viktig social aspekt på vinstgivande daghem också: Vem tar hand om barnen med särskilda behov? I det högef-

tektiva, personalsnåla daghemmet lär det inte gå att ta emot särskilt många barn med behov av stöd, extra personal- och kostnadskrävande som de är.

Visserligen har Managementgruppen sagt att man ska ta barnen från den kommunala barnomsorgskön. Men det kommersiella daghemmet skulle givetvis komma att etablera sig i områden med små sociala problem, medan kommunerna skulle få koncentrera sig på de »tunga» områdena. »En djupt olustig tanke», för att citera socialminister Sten Anderssons (s) reaktioner på »AB Daghem».

□ Vems valfrihet?

I debatten om privatisering av såväl barnomsorg som vårdinrättningar av skilda slag framhåller förespråkarna ofta att man måste värna om valfriheten. Den valfriheten kommer endast att gälla de redan privilegierade.

I ett större perspektiv handlar såväl AB Daghem som privata vårdcentraler, Cityakuten m fl SAF-styrda projekt om en offensiv mot hela den offentliga sektorn. Genom att plocka russin ur kakan och överlåta resten åt kommun, landsting och stat försöker SAF visa kommersialiseringens oslagbara effektivitet och fördelar för medborgarna.

För att privatisera all offentlig verksamhet är det inte tal om. SAF vet säkert också hur det är med sjukvårdens administrativkostnader i USA. I detta privatsjukvårdens förlovade land tar de en fem gånger så stor andel av den totala sjukvårdsbudgeten som i Sverige.

Innehåll 2/84

Sid

- 2 SFR: Viktig remiss
4—7 Barn och separationer: Referat från studiedag, Kommentarer från personal
8—15 Nattöppna daghem: För och emot, Erfarenheter i Surahammar, Reportage från nattöppna daghemmet Lyan, Fackliga kommentarer, Kostnader

- 16—17 Recensioner: SoS:s pedagogiska program, Målrettat arbete i barnehagen, En nödvändig pedagogik och Förskolans pedagogiska roll.
18—19 Daghem är inte förskola. Intervju med Anna-Lisa Marell
20—21 OMEP-konferens
22—23 Innehåll i Förskolan 1983
24 Insänt: Om »lediga barn» på daghem, Om öppen förskola

- 25 Nattöppna daghem, forts.: Förälder om nattöppet, Försök i Hofors
28—29 Notiser
30 Lediga platser, Nordisk förskollärarkurs m m
31 Tid och Plats
32 Clownen Ruben om barns humor

Omslagsfoto: Conny Sillén